तोतुहित्वा २; 5

— तोह्यमानः, तोह्यिष्यमाणः, — तोतुह्यमानः; तोतुह्व्यमाणः;

¹तुट्-तुङ्-तुह्रौ-तुहः; — — ——

²तुह्तिम्-तोह्तिम्-तः-तवान्, तोहितः, तुतोहिषितः-तुतुहिषितः,

तोतुह्व्यमाणः;

तोहः, तुतोहिषु:-तुतुहिषु:, तोतुहः ; तुह:. तोहितव्यम् , तोहयितव्यम् , तुतोहिषितव्यम्-तुतुहिषितव्यम् , तोतुहितव्यम् ; तोहनीयम्, तोहनीयम्, तुतोहिषणीयम् तुतुहिषणीयम्, तोतुहनीयम्; तोह्यम्, तो ह्यम्, त्तोहिष्यम्-तुतुहिष्यम्, तोतुह्यम्; ईषचोहः-दुस्तोहः-सुतोहः ; तुद्धमानः, तोद्धमानः, तुतोहिष्यमाणः-तुतुहिष्यमाणः, तोतुद्धमानः ; तोहः, तुतोहिषः तुत्तिहिषः, तोतुहः ;
तोहिषतुम्, तुतोहिषितुम्-तुत्तिहिषतुम्, तोतुहितुम् ;
तोहिषा, तोतिहा ;
तोहनम्, तुतोहिषणम्-तुत्तिहिषणम्, तोतुहनम् ; तोहः, तोहितुम्, तोहना, तोहनम्, तोहनम्, तोहित्वा-तुहित्वा, तोहयित्वा, तुतोहिषित्वा-तुतुहिषित्वा, तोतुहित्वा; प्रतुतोहिष्य-प्रतुतुहिष्य, सन्तुह्य, प्रतोह्य, प्रतोतुद्ध ; तोहम् २, १ तोहम् २, १ तुतोहिषम् २-तुतुहिषम् २, १ तोहिष्या २,१ तोहिष्या २,१ तोहिष्या २,१ तोहिष्या २,१ ⁴तुहिनम्[∧]. तोतुहम् २;

(761) " तूण पूरणे " (X-चुरादि:-1690. सक. सेट्. आत्म.) आकुस्मीय: ।

^{1.} किपि, 'हो हः ' (8-2-31) इति ढत्वे, जरूतवचर्त्वयोश्च रूपम् ।

^{2. &#}x27;उदुपधाद् भावादिकर्मणोरन्यतरस्याम्' (1-2-21) इति निष्ठायाः भावे आदिकर्मणि कित्वविकल्पनादूपद्वयम् ।

^{3.} तितुत्र— (7-2-9) इतीण्णिषेधे, उत्व-धत्व-छुत्व-ढलोप-दीचेषु रूपम् ।

^{4. &#}x27;विषितुह्योहिस्वश्च' [द. उ. 5-18] इति इनन्प्रत्ययः । तस्य किरवाद् गुणो न । तोहति जनान् इति, तुह्यतेऽर्केणेति वा तुहिनम् = हिमम् , अन्धकारश्चा

A. गोविन्दस्तुहिनांशुरम्यवदनः कंसं जगहोहिनं

श्रीहिध्यन् जगदर्हणीयमहिमा मोदेन निन्ये निशाम् ॥ १ धा. का. 1. 92.